

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 24. Lotharius moritur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

cessus adulterium fugere non vis, cave, il- Sæculum IX.
lud ausu temerario accipias, ne quod Deus A. C. 869.

Fidelibus suis præparavit remedium, in
tuam damnationem vertat. Rex nihil
hæsitavit de manu Pontificis Commu-
nionem accipere. Tum Papa ad proce-
res Regem sequentes, cum singulis Com-
munionem offerret, dicit: *Si in malum,*
quod fecit Lotharius Rex tuus, non con-
sensisti, & cum Waldrada, aliisve a Sa-
cra Sede excommunicatis non communica-
sti, Corpus & Sanguis Domini Nostri JE-
su Christi custodiat te in vitam æternam.
Pauci aliqui recesserunt; sed plerique
communicarunt.

§. XXIV.

Lotharius moritur.

Rex Lotharius in Communionem Ec-
clesiæ receptus, venit in Palatium Ann. Bert.
Lateranense, & cum Pontifice prandio
assedit, cui vasa aurea & argentea maxi-
mi pretii donavit. Ceterum petiit, ut
sibi Papa leænam, palmam, & ferulam
daret, quas res ab eo obtinuit. Rex ve-
ro cum suis hæc munera ita interpreta-
batur: videlicet per leænam significari
Waldradam, quæ sibi restitueretur, per
palmam, victorem se futurum, & per fe-
rulam indicari auctoritatem, qua Episco-
pos sibi obſistentes ſubjecturus eſſet.
Ferula eſt planta ex Africa, cujus ſtipes

X 5 tenuis

Sæculum IX. tenuis quidem sed firmus senibus ad fū
A. C. 869. ciendum corpus & præceptoribus ad ca
 stigandos tyrones commodum habebā
 tur instrumentum. Illam etiam tun

Cang. Gloss. temporis Episcopi tanquam Insigne po
 testatis suæ in manu gestabant, cuius lo
 co hodie Lituo utuntur. Sed longo aliis
 ac Regi Lothario Hadriano Papæ animi
 sensus fuit. Quippe causam hujus ma
 trimonii judicare constituebat in Con
 cilio, quod anno sequente, prima Ma
 tii, Romæ celebrandum indixerat; jam
 tunc autem Formosum cum alio Episco
 po in Galliam misit, ubi cum ceteris il
 lius Regionis Episcopis, quæ Lothariu
 petebat, examini subjicerent, & ad Con
 cilium deferrent. Ex Ludovici Germanici
 Regno quoque Episcopis quatuor præ
 pit, ut ad illud Concilium Romanum ven
 rent, & præterea volebat hoc negotium in
 eodem Concilio ab aliis Episcopis ex Oc
 cidente aliisque ex Oriente, quos cum
 Legatis suis Constantinopoli redeuntibus
 venturos sperabat, mature pensari.

Interim Lotharius Roma lætus exce
 dit, ratus nihil subesse, unde angeretur,
 & usque Lucam civitatem venit, ubi fe
 bre corripitur. Tum, derepente clade
 in suos grassante, eos coacervatim mo
 ri conspicit; sed judicium Dei intellige
 re nolens, Sabbato sexta Augusti Placen
 tiam intrat, & altera die subsistit. Tunc
 vero,

ad ful
ad c
habeb
n tun
ne po
uius lo
go aliis
animi
us ma
in Con
a Mar
; jam
Episc
eris il
charius
d Con
manici
præc
n ven
tium in
ex Oc
os cum
ntibus
ri.
exce
reretur,
ibi se
clade
n mo
ellige
lacen
Tunc
vero,

vero, hora circiter nona inopinata ina- Sæculum IX.
nimis pæne efficitur & obmutescit. Die A. C. 869.
Lunæ sequente octava Augusti hora diei Lotharii
secunda moritur, & a paucis suorum, mors subita.
qui ab illa pernicie supererant, in parvo
monasterio secus civitatem terræ man-
datur, postquam annos prope quatuor-
decim ab obitu Patris sui regnasset.

Ludovicus Imperator haud ignarus,
Carolum Regem patruum suum, nihil
intentatum relictum, quo sibi Regnum
Lotharii subjiceret, rogavit, ut Papa da-
tis compluribus litteris rem sibi maxime
noxiam amoveret. Prima epistola scri-
pta est ad Proceres regni Lotharii, in *Had. sp. 19.*
qua hortatur, ut Imperatori tanquam le-
gitimo fratri sui hæredi fideles perma-
nerent, nec vel promissis vel commina-
tionibus cujuscunque ab ejus obedien-
tia recederent, sub poena excommuni-
cationis & anathematis. In secunda
Pontificis epistola, ad Proceres Regni ep. 20.
Caroli data, eadem repetitur commina-
tio, laudantur beneficia, quæ Ludovicus
Imperator præstabat Ecclesiæ, Saracenos
oppugnans, memores esse jubentur,
quam sancte Reges fratres jurassent, con-
servaturos se Regni partes, quas ipsi &
nepotes sui per divisionem sortiti essent.
Tum subjungit Papa: *Si quis postulatio-*
ni æquissimæ Imperatoris obliterit, sciat,
bunc Principem sub Sedis Apostolicæ præ-
fido

Sæculum IX. dio existere, atque ad ejus defensionem
A. C. 869. ma, quæ Deus nostris manibus commissum
in promptu esse. Ita Pontifex Regnorum
 dispensatorem se constituebat. (*)

Hanc epistolam quinta Sept. anno 869. datam Episcopi duo Paulus & Leo ad hoc solum negotium delegati, deliverunt. Iisdem duæ aliæ epistolæ eadem die datæ commissæ, altera ad Episcopos in regno Caroli, altera peculiari ter ad Hincmarum Remensem directa Hortatur Papa, ut Carolum ab iniquo molimine abstraherent, Hincmaro potestatem tribuit, qua tanquam Delegatus a Sancta Sede ageret, & repetit anathematis comminationem. Sed, priusquam Legati in Franciam pervenire potuerint, consummatum fuit negotium.

§. XXV.

Carolus Rex Lotharingiæ coronatur.

Quippe Rex Carolus percepta Lotharii morte, nihil prius habuit, quam in defun-

(*) Non satis æquus Hadriano Pontifici hic est Fleurius; cum ille non suo arbitrio Regnum dispensare, sed, rogatus ab Imperatore, Principes ad ea, quæ jurato promiserant, servanda exhortari & Ludovico, adversus Saracenos, infessissimos Christianorum hostes, pugnanti favere voluerit.